

Yayo Herrero: «Els canvis estructurals que calen no es faran si no hi ha molta gent organitzada que els demani»

L'activista ecofeminista ha estat a Granollers, on ha parlat amb joves i ha fet una xerrada al Museu en el marc del programa Vila Oberta a la Pau 2021

Yayo Herrero, a la Porxada | Ajuntament de Granollers

L'antropòloga, investigadora i activista Yayo Herrero, referent del moviment ecofeminista i per la transició ecosocial, ha estat a Granollers per participar en els actes del Programa Granollers Vila Oberta a la Pau 2021. En aquesta entrevista amb **NacióGranollers** parla del canvi de model de societat, que creu que és més necessari que mai, i del paper dels joves.

-S'ha reunit amb joves de Granollers, oi?

-Si, he tingut dues reunions en què hem debatut al voltant d'un vídeo que havien treballat sobre ecofeminisme i crisi ecològica i social. Hem parlat d'interdependència, crisi econòmica, capitalisme i liberalisme, entre d'altres. M'ha encantat.

-Com encaixen ecologisme i feminisme?

-Encaixen quan ens preguntem què fa que els humans estiguem vius. És obvi que tot el que produïm prové de la natura, però aquesta té límits. Hem de tenir clar que no hi ha economia ni tecnologia sense natura. I també que, per estar vius, necessitem formar part d'una comunitat que ens cuidi, sobretot quan som petits i més vells, però també quan som dependents o estem malalts. Per poder estar vius, doncs, calen relacions amb la natura (l'ecodependència) i relacions de cures amb les persones (interdependència).

-Vostè és molt crítica en com s'ha fet tot plegat fins ara.

-Clar. El que passa és que qui ha mantingut els treballs de cures han estat en gran majoria les dones. No perquè estiguem més capacitades per fer-ho, sinó perquè vivim en societats patriarcals que assignen de forma no lliure el treball quotidià i de cures a les dones.

-Què podem fer?

-Si volem societats en què les persones estiguin vives, i vives amb dignitat, necessitem visibilitzar i construir-les al voltant d'aquestes relacions d'ecodependència i interpedendència que deia abans. Destruir la terra o les relacions de cures són un clar error que genera una crisi que s'emporta la gent per davant. Cal adequar les economies a un planeta que ja està en crisi i construir l'organització social de forma que totes les persones, no només les dones, tinguin càrrec de la cura quotidiana de la vida.

-Com viu l'activisme?

-És obvi que el moviment feminista ha agafat molta força. De fet, crec que és l'únic moviment internacionalista que existeix. Està a tot al món: a zones urbanes i a zones rurals, on també hi ha dones que s'activen de forma feminista. Pel que fa a l'ecologisme, crec que s'ha activat els últims anys a conseqüència de veure els efectes del canvi climàtic. El repte no és tant posar-los en agenda com fa uns anys, sinó que es prenguin mesures que siguin els adequades, no només canvis cosmètics.

-I com es pot aconseguir, això?

-Amb més pedagogia social i educació en totes les etapes de la vida. Per exemple, que els representants de les institucions siguin conscients de les decisions que prenen, així com els mitjans de comunicació.

-I l'activisme?

-És clau, ja sigui amb consells de participació, centres autoorganitzats... miri, les persones que governen poden estar pressionades pels interessos econòmics, però també per la gent. Cal aconseguir augmentar el nivell d'activació de la societat, perquè alguns dels canvis estructurals que calen no es faran si no hi ha molta gent organitzada que els demani.

-Com veu les noves generacions?

-Hi ha de tot, com entre els adults! N'hi ha que no estan interessats en aquests temes o no no són conscients, però no crec que siguin major proporció dels adults que han deixat que passi tot el que estem vivint. M'he trobat joves molt conscienciats, oberts, amb consciència i amb capacitat d'organització.

-Amb la pandèmia això també ha passat.

-Exacte. M'emprenyava la criminalització que es feia dels joves quan es deia que es treien els mascaretes. S'ha de tenir molta cura per culpar-los de la situació, quan els hi estem deixant el planeta que els hie stem deixant. Com deia, em trobo amb joves conscients, amb preocupació pel seu entorn i amb capacitat d'escoltar. El moviment *Fridays for Future* ho ha demostrat, i també hi ha hagut la incorporació de moltes dones i alguns homes joves al moviment feminista o animalista. És injust plantejar que ells són el problema.

-Vostè també ha parlat a Granollers de la justícia global.

-Així és. Vivim moments d'injustícia enorme en molts eixos: per classe, gènere, edat, procedència, raça... pensar en justícia global suposa fer-ho en un canvi radical del model de relacions i de

prioritats.